

PARLAMENT DE CATALUNYA

Anna Erra i Solà
Presidenta

Arribada de la Flama del Canigó

Palau del Parlament, 23 de juny de 2023

Bon dia a tothom; benvinguts al Parlament de Catalunya. Molt contents, avui, per aquesta diada i de poder obrir les portes del Parlament a tots els qui heu vingut com a representants de la Flama del Canigó. Primer de tot, vull donar la benvinguda al president de la Generalitat de Catalunya, al president d'Òmnium Cultural, als membres de la Mesa del Parlament de Catalunya, a la presidenta d'Acció Cultural del País Valencià, a la vicepresidenta de l'Obra Cultural Balear, als diputats i diputades del Parlament, als voluntaris i equips de foc de Sant Joan i, sobretot, als nens i nenes de Corbera de Llobregat i de Sant Climent de Llobregat que heu entrat la Flama al Parlament, que un any més fa l'honor de seguir aquesta tradició de la revetlla de Sant Joan rebent la Flama del Canigó.

El Parlament és la seu de la sobirania del poble de Catalunya, i des de 1980, any en què vam recuperar aquesta institució, la Flama hi ha arribat any rere any.

Des d'aquí encendrem els quinqués que distribuïran aquest foc per les fogueres d'arreu del país, dels Països Catalans. Així, farem arribar a tot el nostre territori aquesta flama, que és un símbol de la germanor del nostre poble i un símbol del nostre compromís amb la tradició, amb la llengua, amb la cultura popular i amb la història que ens uneixen a tots.

Enguany la Flama ens la porten els nens i nenes de Corbera de Llobregat i de Sant Climent de Llobregat, i al llarg del dia totes les persones voluntàries, que sou una gran colla, la fareu arribar a més de quatre-cents municipis. Per això, i de tot cor, gràcies a tots els voluntaris i voluntàries que participeu en aquest ritual tan significatiu, que és possible gràcies a vosaltres.

I també vull fer un agraïment especial, en tinc aquí al costat el president, a Òmnium Cultural per haver mantingut aquesta tradició al llarg dels anys i anar-la adaptant als nostres dies. Per això, en reconeixement del paper que té en aquesta gran diada Òmnium Cultural, passo la paraula al senyor Xavier Antich i Valero.

(...)

PARLAMENT DE CATALUNYA

Anna Erra i Solà
Presidenta

Un dels elements que no poden faltar en el ritual que avui celebrem és la lectura del missatge de Sant Joan. Juntament amb el foc baixat del cim del Canigó, és l'element comú que agermana totes les enceses.

Per això, tot seguit sentirem el missatge de Sant Joan d'enguany, que ens arriba d'una manera molt especial, des de l'exili. Passarem la paraula al diputat del Parlament de Catalunya i exconseller de Cultura de la Generalitat senyor Lluís Puig i Gordi.

En un dia com avui es fa encara més avinent la necessitat de reivindicar la fi de la persecució política i de la judicialització de la política, i esperem, evidentment, el retorn de tots els nostres polítics exiliats.

Passo la paraula seguidament a l'honorable senyor Lluís Puig.

(...)

Un any més, arreu dels Països Catalans invoquem el poder renovador del foc per celebrar el solstici d'estiu. La nit de Sant Joan és el moment, tots ho sabeu, de cremar mobles, andròmines velles, tot allò que volem deixar enrere, i saltar aquest foc, aquesta foguera, perquè els nostres nous desitjos es facin realitat.

Som un poble amarat de tradicions, i la de Sant Joan ens uneix de nord a sud i d'est a oest. Amb aquesta tradició compartida, a través de la Flama del Canigó conviuen renovació i llegat, un llegat que ens connecta amb la nostra identitat catalana.

Ja l'any 1933, l'entitat juvenil catalanista Palestra va organitzar la Crida del Foc amb motiu del centenari de la Renaixença, i nombrosos grups de joves van respondre a la convocatòria encenent focs a tots els pics i turons més visibles del Principat i d'Occitània. I a partir dels anys cinquanta, el senyor Francesc Pujades, veí de la Catalunya del Nord, va iniciar el costum de pujar al cim del Canigó per encendre la foguera de Sant Joan, i a partir del 1963 va començar a encendre les fogueres de tots els pobles veïns amb les flames que els grups de joves anaven baixant des del Canigó. I l'any següent la flama ja no es va apagar. Des de llavors, entre revetlla i revetlla continua cremant al Castellet de Perpinyà.

Al cim del Canigó, aquesta nit hem encès un foc nou de les flames perpètuas del foc vell. Renovació i llegat. Un foc que s'estendrà per tot el territori català com a

PARLAMENT DE CATALUNYA

Anna Erra i Solà
Presidenta

recordatori d'aquesta unitat entre tots els pobles i com a símbol de la perpetuïtat i de la vitalitat del nostre país, i, evidentment, del nostre anhel de llibertat; un foc que, com cada any, arriba al Parlament, seu de la sobirania del nostre poble, i a partir d'aquí és on començarà tota la bifurcació de rutes i camins, anant traspassant la flama de mà en mà, de poble en poble, de barri en barri, per encendre totes les fogueres que ompliran de llum la nit de Sant Joan.

Aquesta flama compartida simbolitza la germanor i unitat dels Països Catalans, un compromís que volem renovat més que mai. I aquest foc també representa la llengua que compartim, una llengua que ha estat prohibida, reprimida, al llarg de la nostra història i que avui continua sent amenaçada i minoritzada, i diana dels atacs de molta gent o d'alguns que ens la voldrien silenciar i apagar. I, evidentment, hem de salvaguardar els drets lingüístics dels seus parlants, no només del Principat, sinó també del País Valencià, de les illes Balears o de la Catalunya del Nord. Ens tindreu al costat, i arreu on vulguin atacar la nostra llengua nosaltres estarem fermes i decidides a defensar-la. Volem una llengua viva i útil, i per aconseguir-ho cal que entre tots fem com fem amb aquesta flama: transmetre-la arreu dels Països Catalans, de persona en persona, fent-la servir, normalitzant-la i estenent-la, però sobretot cuidant-la, valorant-la i protegint-la, tal com feu amb les torxes. Us demano que, com fem amb la flama, no deixeu que la llengua s'apagui i que la feu arribar a tothom.

Hi fa referència Joan Maragall en el seu poema «Les fogueres de Sant Joan», en uns versos del final del segle XIX que avui continuen sent actuals i necessaris, i que diuen: «Ja les podeu fer ben altes / les fogueres aquest any: / cal que brillin lluny i es vegin / els focs d'aquest Sant Joan. / Cal que es vegin des de València, / de Ponent i de Llevant... / i en fareu també en la Serra / perquè es vegin més enllà. / (...) i el crit d'una sola llengua / s'alci dels llocs més distants / omplint els aires encesos / d'un clamor de Llibertat!»

La Flama del Canigó també posa en relleu una de les fortaleses del nostre país, de què vosaltres sou una bona mostra: el capital humà extraordinari. És a dir, la quantitat de ciutadans que us organitzeu, el voluntariat que hi ha darrere de tota aquesta estesa de la Flama del Canigó. La Flama del Canigó, doncs, en el fons demostra la força de la gent d'aquest país, la força de la gent de la nostra nació, i demostra un compromís amb el país, un compromís que passeu de generació en generació, que s'encomana de grans a petits.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Anna Erra i Solà
Presidenta

Tots sabem que la revetlla és una festa molt nostra. Us convido, doncs, a gaudir-ne i a compartir-la. És el moment d'encendre les torxes amb la Flama del Canigó i fer cremar aquests centenars de fogueres que il·luminaran aquesta nit màgica al territori català.

Abans d'acomiar-nos, m'agradaria compartir amb vosaltres un vídeo, que em sembla que molts de vosaltres en sou protagonistes, un vídeo amb què compartim aquesta Flama del Canigó que ha estat encesa i que avui serà repartida per tot Catalunya.

Moltes gràcies per ser aquí i moltes gràcies per fer possible la Flama del Canigó. Us esperem, com sempre hem dit, any rere any aquí al Parlament de Catalunya.

Visca la Flama del Canigó i visca Catalunya lliure!